

които да послужатъ за констатиране нейното въртене.

Поради своето бързо появяване, а така сжщо бързо изчезване, Меркурий още отъ най-стари времена е билъ провъзгласенъ за вѣстоносецъ на Олимпъ, а по кжсно — за богъ на красноречието, на медицината и на търговията. За да получи, толкова много звания, причината е неговото появяване ту отъ едната, ту отъ другата страна на слънцето, което отначало не е давало възможность да се открие неговата едноличность.

Меркурий показва фази сжщо като луната, съ тази само разлика, че ние никога не можемъ да видимъ пълния му дискъ, тъй като никога не можемъ да застанемъ между него и слънцето, както е случая съ луната при пълнолуние.

Диаметъра на Меркурий е само 4,750 километри — или малко по-голѣмъ отъ този на Луната.

На фиг. 10 е показанъ Меркурий въ своето най-голѣмо отдалечение отъ слънцето, гледанъ презъ телескопъ съ увеличение 200 пжти.

Венера

Вечерницата и Зорницата, които всички превъзходно познаваме, и които сж едно и сжщо нѣщо, това е планетата **Венера** — втора по реда на отдалечението си отъ слънцето. Тя е, може би, най-красивата обитателка на звездното небе и още отъ най-стари времена е обръщала внимание върху себе си съ своя великолепенъ блѣсъкъ. Това е звездата на пастиря и богината на любовта, не веднажъ възпѣвана отъ поетитѣ на всички епохи.

И тукъ, както и съ личността на Меркурий, въ началото е ставало едно заблуждение, вследствие на това, че Венера се явява ту вечер следъ залѣзъ